

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 14.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2891** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 203 и следващите от АПК вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Делото е образувано по искова молба с вх. № 11 877/24.03.2023г. по описа на АССГ, подадена от Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], чрез адв. В., в частта, в която е предявил иск срещу Столична дирекция на вътрешните работи, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10000 (хиляда) лв., претърпени вследствие на юридически "нищожно" задържане на ищеца със Заповед № 227зз-1758/17.08.2022г., издадена от орган при 03 РУ - СДВР съгласно чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР на 17.08.2022г., ведно със законната лихва от същата дата, до окончателното плащане на обезщетението.

С определение по делото 02.05.2023г. съдът е преценил допустимост на иска, като е постановил размяна на книжа. От ответника е постъпил писмен отговор с приложени писмени доказателства, препис от които следва да се изпрати на ищеца. Съдът следва да насрочи делото в открито съдебно заседание, да изложи доклад по делото и разпредели тежестта на доказване, като се произнесе по доказателствените искания. На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото за 17.07.2023г. от 10:00 часа, за която дата и час да се призват страните:

ищецът Б. Д. Д., чрез адв. В.

ответникът: Столична дирекция на вътрешните работи

Прокуратурата на Република България, чрез Софийска градска прокуратура.

ПРЕПИС от писмен отговор, постъпил на дата 09.06.2023г., да се изпрати на ответника - като му указва, че може да изрази становище най-късно в съдебното заседание.

ДА СЕ СЪОБЩИ на страните проекта за доклад по делото на основание чл.146 ГПК вр. чл.140, ал.3 ГПК чрез връчване на преписи от настоящото определение:

1.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът Б. Д. Д. е предявил иск срещу Столична дирекция на вътрешните работи, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 (хиляда) лв., претърпени вследствие на юридически "нищожно" задържане на ищеца със Заповед № 227зз-1758/17.08.2022г. , издадена от орган при 03 РУ - СДВР съгласно чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР на 17.08.2022г., ведно със законната лихва от същата дата, до окончателното плащане на обезщетението.

Крайният момент на увреждането не можело да се посочи, доколкото цитираните негативни усещания продължавали и към момента на исковата молба.

От фактическа страна се твърди, че на 17.08.2022г. ищецът бил задържан при управление на собствения му автомобил без да е извършил каквото и а е нарушение на правилата за движение по пътищата, въпреки това полицейските органи поискали да го тестват за наркотични вещества, въпреки, че не били налице външни признаци ,поведение или реакции от негова страна за употреба на такива Д. се съгласил да бъде изпробван , но първият тест се оказал невалиден, след което полицейските органи поискали да бъде направен втори тест. При втората проверка, извършена с техническо средство около 19:47ч. – проба номер 080, като пробата отчела положителен резултат за амфетамин. Бил издаден талон за медицинско изследване във ВМА, като Д. е дал биологична проба за изследване. Със Заповед за задържане с рег. № 227зз-1758/17.08.2022г., ищецът Д. бил задържан в 03 РУ- СДВР - - в 19750 ч. , видно от заповедта, като бил освободен на 18.08.2022г. в 13:00ч.

Във връзка с положителната проба на ищеца,освен другите актове – Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 2978/17.08.2022г. по чл.171,т.1, б. б) ЗДвП и № 2979/17.08.2022г. по чл.171,т.2а, б. б) ЗДвП, и двете обжалвани пред съда, и отменени съответно с Решение № 7195/28.11.2022г. по адм.д. 8262/2022г. по описа на АССГ и Решение № 8062/29.12.2022г. по адм. д. 8264/2022г. по описа на АССГ. С тези ПАМ било постановено отнемане на СУМПС и прекратяване на регистрацията на автомобила на ищеца.

Също бил съставен Акт за установяване на административно нарушение, но с мотивирана резолюция № 22-4332-М 001246/22.08.2022г. на началник група при СДВР било прекратено поради наличие на данни за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 НК,по случай било образувано ДП 1372/2022г. по описа на 03 РУ – СДВР, пр.пр. 3244/2022г. по описа на СРП. От назначената и изготвена по досъдебното производство химикотоксикологична експертиза от 01.09.2022г. не било установено наличие на наркотични вещества в кръвта на ищеца Д.. Било издадено Постановление за прекратяване на наказателно производство от 26.09.2022г. от прокурор при СРП.

По претендираните вреди:

В исковата молба се твърди, че след проверката на 17.08.2022г. ищецът започнал да изпитва силно чувство на стрес, безсъние и песимизъм, чувство на безпомощност, той се почувствал унижен, че спрямо него се е провела проверка за наличието на наркотични вещества без да е употребявал такива и без да е проявявал никакви външни признаци, които да подсказват за такава употреба. По време на проверката и задържането Д. преживял много интензивен и продължителен стрес, който довел до качествени изменения в живота му. След задържането му дълго време изпитвал стрес, обида, безсъние, песимизъм, чувство на безпомощност, унижение и несправедливост, уронване на доброто му име, усещане за несигурност и недоверие в органите поради произвол, загубил и доверие в органите на реда.

Незаконната проверка и неправилният резултат от нея, освен, че довела до незаконосъобразното му задържане, оставането без СУМПС и без автомобил, се отразила на Д. по негативен начин почувствал се и унижен, както в личен така и професионален план, станал неспокоен, притеснявал се за собственото си здраве, за бъдещето си, какво ще си помислят съпругата и дъщеря му, близките му приятели и роднини. Първоначалният положителен тест, който впоследствие се оказал неверен, станал причина за конфликти и скандали в семейството на ищеца, съпругата му го обвинявала в употреба на наркотични вещества заради резултата от теста, стигнало се до разговори за развод. Дъщерята на ищеца – на 16 г. била разтревожена, че баща ѝ направил нещо нередно, а ищецът бил засрамен и огорчен, поставена била под съмнение фигурата му на баща и същият изпитал срам.

Стресът се отразил върху здравословното състояние на ищеца, не могъл да спи, да се храни нормално, отслабнал, потърсил лекарска помощ – психиатър, който му предписал лекарство – антидепресант – на 19.08.2022г., което и започнал да приема. Негативните усещания продължили в известен период от време, което наложило да потърси помощ и от психолог, позовава се на Експертна психологична консултация, изготвена от психолог, счита, че описаното за състоянието на ищеца отговаряло на критериите по М. – 10 и конкретно код F 43.2 „адапционно разстройство, причинено от стрес“, което счита, че имало пряка връзка със случилото се на 17.08.2022г., доколкото преди това ищецът не е имал подобни оплаквания. Въпреки започнатото медикаментозно, за период от 6 месеца от проверката до датата на исковата молба, ищецът изпитвал негативни усещания, изразили се в потиснатост, тревожност, чувство на безпомощност да се справи със създалата се ситуация. Извършената проверка се претендира че противоречи на чл.5, ал.1 от Наредба № 1/2017г.

Посочено е също, че преживеният стрес и отрицателните емоции се отразили неблагоприятно и върху кариерата на ищеца, същият работел като управител на търговско дружество, което се свързва с отнемането на СУМПС на ищеца.

По основанията за нищожност на заповедта за задържане:

- на първо място се оспорва компетентността на органа, който е издал заповедта.
- претендира, че задържането съставлява ПАМ по чл.22 ЗАНН, като при издаването ѝ не е спазена целта на закона. Претендира, че в случая не били налице данни за извършено престъпление. Ищецът оспорил резултата от теста и е дал биологична проба за изследване, поради което била налице хипотезата по чл.3а, ал.1, т.2 от

Наредба №1/19.07.2017г. и установяване на употребата на наркотични вещества следвало да стане единствено въз основа на резултатите от лабораторното изследване. При направеното оспорване резултатите от теста не е следвало да се приемат като основание за установяване на употребата на наркотични вещества. Тъй като органът действал при условията на оперативна самостоятелност, задържането на ищеца при посочените обстоятелства определя като непропорционално и в противоречие с целта на закона. Позовава се на практиката на ЕСПЧ във връзка със задържането на едно лице, посочва и решението по делото С. срещу България, пар.143. Позовава се на критериите за нищожност на административния акт, в случая счита че е налице хипотезата на нищожност поради противоречие с материалния закон, разпоредените правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Също счита, че в случая е налице и превратно упражняване на власт. Доколкото преследваната цел е могла да се постигне с друг акт - отнемането на СУМС и дерегистрация на МПС, в контекста дори на престъпление по чл.343б, ал.3 НК – шофиране след употреба на наркотици.

Твърди се, че заповедта за задържането на ищеца е нищожна : оспорва компетентността на органа, който е издал заповедта; задържането е непропорционално и в противоречие с целта на закона, позовава се на практиката на ЕСПЧ – С. срещу България пар.143, в законодателството били предвидени достатъчно други мерки и целта била постигната с налагането на другите две ПАМ на ищеца; претендира и нищожност на основание, че разпореденото от административния орган е лишено от всякакво законово основание, разпоредените правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. ; превратно упражняване на власт, доколкото преследваната цел е могла да се постигне с други средства и предвид издадените други две ПАМ, с които преследваната цел е постигната, надделяващият обществен интерес бил удовлетворен; издадената заповед за задържането на ищеца и нейното изпълнение са засегнали правата и законните интереси на ищеца в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на целите на закона в нарушение на чл.6, ал.2 АПК. Претендира се, че тези пороци при издаването на заповедта са толкова съществени, че обосновавали нейната нищожност.

Също претендира, че задържането за 24 часа по чл.72 ЗМВР представлява ПАМ, прилагането на която се свързва с осъществяването на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Пряка и непосредствена връзка

В исковата молба се претендира, че ограничаването на свободата и правото на движение на лицето, които налагал самият принудителен престой в резултат на изпълнението на ПАМ по ЗМВР, обективно води до негативни последици върху емоционалното и психическото състояние на всяко лице. Стресът, обидата, чувството на унижение и несправедливост, уронването на доброто име, лишаването от възможност свободно да се придвижва в пространството, изгубеното време за а престой в помещението за задържане, вреди, които ищецът преживял, се претендира, че са типична и пряка последица от незаконното задържане. Поради това счита, че е налице и причинно следствена връзка между претърпените негативни преживявания и незаконното задържане.

Ищецът представи с исковата молба писмените документи, на които се позовава: заповедта за задържането му и другите две за наложени му ПАМ, в лошо ксерокопие, както и двете съдебни решения, цитирани по-горе, рецепта за изписано лекарство от д-р Т. на ищеца; Експертна психологична консултация; извлечение от Търговския регистър за „БУЛБОД“ ЕООД и платежно нареждане – неустойка по договор за 11250 лв. от 26.09.2022г.

Също с исковата молба са направени доказателствени искания – за представяне за послужване на ДП 1372/2022г. по описа на 03 РУ –СДВР за послужване; СДВР да представи административната преписка по заповедта за задържане; служебно да бъде изискана справка от деловодството на съда по представените съдебни решения, направено е и искане съдът да допусне трима свидетели при режим на довеждане, от които един свидетел очевиден на извършената проверка, които да свидетелстват за фактите и обстоятелствата, изложени в исковата молба. Иска се също да бъде изискана информация относно това кой полицейски служител е тествал ищеца с техническо средство и дали същият служител е обучен за работа с такъв вид тестове да се изиска копие от сертификата за преминало обучение заедно с доказателства за годност на тестовите касети на машината – Drug test ARME.

Възражения на ответника в отговора на исковата молба:

Ответникът в писмен отговор оспорва предявеният иск както по основание, така и по размер. Изложени са съображения по нищожността на процесната заповед за задържане. Претендира се, че процесната заповед, издадена от А. Т. А., на длъжност полицай към отдел С. - СДВР, е издадена от компетентен орган. Претендира се, че заповедта за задържане е напълно мотивирана с данни за извършено престъпление по чл.343, ал.3 НК, като счита, че положителен Д. тест бил напълно достатъчен за издаването на заповедта. Счита, че не се установявали основания, водещи до нищожност на заповедта, в това число заповедта не е издадена от полицейски орган в условията на принуда, заплахата или под натиск.

В отговора се твърди, че не е доказан вторият елемент от отговорността на държавата – наличието на вреди, от представената рецепта не можело да се прочете какъв специалист е този лекар, към рецептата нямало приложен амбулаторен лист, не се четяла и действителната дата на издаване. Излага и аргументи от данните за ищеца по експертната психологическа консултация. Според нея – лист 5, не се установявало наличието на депресия а след извършен тест на Ц. било определено, че състоянието му е нормално. Изразява съмнение, че посещението при психолога било единично.

Ответникът счита, че не е доказана и причинно-следствената връзка - с исковата молба не били ангажирани доказателства, които по категоричен начин да сочат, че лицето имало депресивни състояния вследствие на задържането. Не ставало ясно дали състоянието на ищеца не се е влошило от други факти, предшестващи извършените действия от органите на властта. Вреди от подобен неимуществен характер се обследвали във времето, чрез придружаваща документация за последващи наблюдения върху пациента, както и за медицински изследвания, установявало се, че поставената диагноза е снета единствено въз основа на анамнеза на пациента. Настъпилите вреди следвало да се съобразят с личността и характера на ищеца, с икономическото състояние в страната, да се направи съпоставка на поведението преди и след консултацията.

В условията на евентуалност се оспорва размера на претендираното обезщетение,

позовава се на чл.52 ЗЗД при определянето на неимуществените вреди по принципа за справедливост. Счита, че обикновено причините за емоционалния дисбаланс са комплексни и не следва да се приписват само на действията на полицейските органи същите следвало да се прецизират внимателно и след задълбочен анализ, твърдените от ищеца вреди били общо формулирани и можело да са причинени от други фактори. В отговора е изразено становище по доказателствените искания на ищеца: няма възражение да се изискат досъдебното производство, не се възразява по искането да представи преписката по заповедта за задържане, възразява се по допускането на трима свидетели, тъй като не било посочено в какви отношения се намирали с ищец, фактите за неимуществените вреди не следвало да се доказват от близки лица, нямало необходимост и от разпита на двама свидетели за едни и същи факти.

Ответникът представи към отговора заповедта за задържането на ищеца, декларация, протокол за обиск на лице и разписка

Възразява по доказателствените искания на ищеца по т.2, т.3, т.5 и т.7 от исковата молба, които счита за относими към отделените искове.

Идентично счита за относими и не възразява да бъдат приети представените към исковата молба доказателства по т.1, т.6 и т.7, счита за неотнесими описаните по т. 2 и т.5, по т.8 и т.9 .

Ответникът няма доказателствени искания.

Съдът намира, че следва да приеме всички представени с исковата молба писмени доказателства, тъй като данните за другите наложени на ищеца ПАМ – отнемане на СУМПС и deregистрация на автомобила му, подкрепят довода за нищожност на оспорената заповед, че са предвидени, съответно приложени други ПАМ, с които се постига целта на закона и за допуснато нарушение на чл.6, ал.2 АПК с постановяването и изпълнението на заповедта за задържане на ищеца. Също следва да бъдат приети като допустими и относими за състоянието на ищеца към определен момент рецептата от д-р Т. и Експертната психологична консултация от Л. Б.. Съдът следва да допусне и изслушването на свидетелски показания – при режим на довеждане, доколкото са относими и допустими, а изложените възражения в отговора от ответника, са относими към преценката по същество.

2. Правната квалификация на правата, претендирани от ищеца - чл.1, ал.1 ЗОДОВ и допустимост по чл.204, ал.3 АПК. По последното основание в исковата молба са посочени подробни правни и фактически аргументи.

3. Права и обстоятелства, които се признават – издаването на заповедта за задържането на ищеца и фактическото му задържане, както и, че тази заповед не е обжалвана.

Представените към исковата молба съдебни решения са служебно известни на съда.

4. Няма спорни обстоятелства, които не се нуждаят от доказване

5. По тежестта на доказване

УКАЗВА на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на

ищцата, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: нищожността на заповедта за задържането на ищеца, претърпени неимуществени вреди, пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и незаконосъобразния акт на администрацията.

УКАЗВА на ищеца, че твърденията, че състоянието на ищеца отговаряло на критериите по Международната класификация на болестите, 10-та ревизия и конкретно код F 43.2 „адаптационно разстройство, причинено от стрес“, следва да се установят само с медицинска документация и от лекар, като предоставя възможност за ангажиране на доказателства и уточняване на исковата молба най-късно в първото съдебно заседание по делото, на основание чл.204, ал.1 АПК.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца най-късно в първото открито съдебно заседание по делото да уточни исковата си молба, в случай, че с оглед възраженията на ответника намери това за необходимо.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника Столична дирекция на вътрешните работи, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и оборването на твърденията, че се установяват елементите от фактическия състав на отговорността му по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

УКАЗВА на ответника, че по делото не са представени доказателства за заеманата длъжност от издателя на заповедта за задържане на ищеца към датата на издаването ѝ, като му предоставя възможност да допълни административната преписка по издаването на заповедта, като му предоставя възможност в срок най-късно в първото съдебно заседание да представи доказателства.

6. По доказателствените искания на страните:

ДОПУСКА като доказателство по делото материалите по ДП № 1372/2022г. по описа на ОЗ РУ СДВР, пр.пр. 3244/2022г. по описа на СРП, образувано срещу ищеца – за целите на доказването по делото, като служебно от деловодството на съда се изиска представянето му по делото преди датата на насроченото открито съдебно заседание по делото.

ПРИЕМА представените под опис писмени доказателства с исковата молба и с отговора на ответника.

ДОПУСКА до разпит трима свидетели за установяване на основанията,

посочени в исковата молба от ищеца и при режим на довеждане от ищеца в насроченото съдебно заседание по делото.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВЕНОТО ИСКАНЕ в исковата молба – за представяне на доказателства за лицето, извършило теста на ищеца с техническо средство, съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание и след допълнително становище за необходимостта от събирането му от страна на ищеца.

Преписи от определението на основание чл.138, ал.1 АПК да се изпратят на страните ведно с призовката за насроченото открито съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ